

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa **10. sjednice** Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 19. ožujka 2013. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 15.

Službeniku je prestala služba na određeno vrijeme povratkom privremeno odsutne službenice. Kako službenik sukladno rješenju o godišnjem odmoru nije iskoristio drugi dio godišnjeg odmora, zatražio je naknadu sukladno članku 61. Zakona o radu. Kako je člankom 3. Kolektivnog ugovora predviđeno da se odredbe tog Ugovora primjenjuju neposredno, molimo tumačenje koji propis primijeniti u konkretnom slučaju.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/15

Odredbom članka 15. Kolektivnog ugovora je utvrđeno da se državni službenici i namještenici ne mogu odreći prava na godišnji odmor, odnosno sporazumjeti s državnim tijelom da im se **umjesto** korištenja godišnjeg odmora isplati naknada.

Stoga, navedena odredba, kao ni druge odredbe Kolektivnog ugovora, ne reguliraju pravo isplate naknade za neiskorišteni godišnji odmor za državne službenike i namještenike kojima prestaje služba odnosno radni odnos, već nemogućnost sporazuma o isplati naknade umjesto korištenja godišnjeg odmora.

Kako je u konkretnom slučaju riječ o službeniku kojem prestaje služba, a nije u cijelosti iskoristio godišnji odmor, na pravo na isplatu naknade umjesto korištenja godišnjeg odmora treba primijeniti odredbe Zakona o radu.

Pitanje uz članak 95.

Da li se odredba članka 95. Kolektivnog ugovora primjenjuje samo u slučaju premještaja državnog službenika koji je sindikalni povjerenik ili i u slučaju rasporeda službenika po donošenju novog pravilnika o unutarnjem redu državnog tijela?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/95

Zaštita sindikalnog povjerenika iz članka 95. Kolektivnog ugovora odnosi se i na raspored sindikalnog povjerenika na drugo radno mjesto ili u drugo mjesto rada nakon donošenja novog pravilnika o unutarnjem redu.

Pitanje uz članak 55.

Molimo tumačenje da li službenik koji je podnio zahtjev za polaganje posebnog stručnog ispita za ovlaštenog zemljišno-knjižnog referenta, te dobio odobrenje od strane Uprave za organizaciju pravosuđa, ima pravo na isplatu prijevoznih troškova, dnevnice i naknadu punog iznosa hotelskog računa za spavanje po članku 55. Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 5/55

Polaganje stručnog ispita za ovlaštenog zemljišno-knjižnog referenta ne smatra se upućivanjem na školovanje, edukaciju, seminar i sl. u smislu odredbe članka 55. stavka 6. Kolektivnog ugovora, pa stoga službenicima koji dolaze u mjesto polaganja stručnog ispita ne pripadaju prava iz članka 55. Kolektivnog ugovora.

Podnositelja zahtjeva upućuje se da se pitanjem o naknadi troškova vezanih za polaganje stručnog ispita za ovlaštenog zemljišno-knjižnog referenta obrati Ministarstvu pravosuđa.

Pitanje uz članak 59.

Molim pojašnjenje o vrsti ceste sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom) koja se smatra kao cesta koja omogućava nesmetan i siguran dolazak na posao i obratno. Da li su to državne i županijske ceste ili su pak to nerazvrstane i lokalne ceste, bez signalizacije i osnovnih sigurnosnih uvjeta za normalno prometovanje.

Podnositelj zahtjeva navodi da planer HAK-a daje izračun za rutu koja je većim dijelom nerazvrstana ili lokalna cesta širine 2-2,5 m, obrasla travom, grmljem i drvećem. Smatra da državni službenici nisu stavljeni u ravnopravni položaj, prije svega nije osigurana sigurnost u različitim vremenskim uvjetima za dolazak na posao ako je riječ o državnoj cesti širine 6 m sa označenom sredinom kolničkog traka i uređenom signalizacijom u odnosu na cestu širine 2-2.5 m, koja vodi kroz šume i sela, te se uglavnom radi o lokalnim i nerazvrstanim cestama.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja:

- tumačenje br. 53/59 od 18. prosinca 2012.
- tumačenje br. 62/59 od 18. prosinca 2012.
- tumačenje br. 70/59 od 1. veljače 2013.

Pitanje uz članak 59.

Člankom 59. stavkom 13. Kolektivnog ugovora propisano je da se najkraća ruta za prijevoz na posao određuje prema planeru HAK-a. Nigdje nije propisano radi li se o državnim, lokalnim ili nerazvrstanim cestama. Smatra da nisu u ravnopravnom položaju državni službenici i namještenici koji voze po državnim i uređenim cestama i oni koji voze po lokalnim i nerazvrstanim cestama, uskim seoskim putevima, kolničkim trakom ukupne širine 2m, obrasle travom i trnjem pa za svako mimoilaženje treba stati da bi se propustilo neko vozilo.

Pitanje – treba li se u ovakvim slučajevima uzeti kao najkraća ruta ona ruta koja vodi državnim, uređenim i održanim cestama?

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja:

- tumačenje br. 53/59 od 18. prosinca 2012.
- tumačenje br. 62/59 od 18. prosinca 2012.
- tumačenje br. 70/59 od 1. veljače 2013.

Pitanje uz članak 59.

Da li na računu za kupljenu voznu kartu mora biti ime i prezime na koga glasi vozna karta?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br.77/59

Na računu za kupljenu voznu kartu mora biti naznačeno ime i prezime osobe koja je voznu kartu kupila.

Na voznoj karti ne mora biti naznačeno ime i prezime osobe koja je voznu kartu kupila.

Pitanje uz članak 19.

Molimo tumačenje članka 19. Kolektivnog ugovora koje su ocjene odgovarajuće ocjenama: „izvanredan“, „odličan“ i „dobar“, s obzirom da se u praksi pojavila dvojba može li se godišnji odmor uvećavati za ocjene koje više nisu na snazi.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/19

Prema odredbi članka 19. stavka 1. točke 5. Kolektivnog ugovora, osnovica za izračun godišnjeg odmora uvećava se s obzirom na ostvarene rezultate rada:

- službeniku ocijenjenom ocjenom „izvanredan“ 3 dana,
- službeniku ocijenjenom ocjenom „odličan“ 2 dana,
- službenik ocijenjenom ocjenom „dobar“ 1 dan.

Kako u Kolektivnom ugovoru nisu korišteni nazivi ocjena utvrđeni Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 49/2011), koji je stupio na snagu dana 7. svibnja 2011. godine, pri utvrđivanju broja dana godišnjeg odmora ocjene iz članka 19. stavka 1. točke 5. Kolektivnog ugovora treba utvrđivati odgovarajućom primjenom članka 69. toga Zakona, na način da:

- ocjena „izvanredan“ odgovara ocjeni „izuzetan“,
- ocjena „odličan“ odgovara ocjeni „primjeran“,
- ocjena „dobar“ odgovara ocjeni „uspješan“.

Pitanje vezano za čl. 45. Kolektivnog ugovora:

U vezi s obračunom plaće, molimo da preispitate je li u skladu s Kolektivnim ugovorom postavljena funkcionalnost sustava centraliziranog obračuna plaće, prema kojoj se uvećanje koeficijenta složenosti poslova za 4%, 8% i 10 % (tzv. dodatak za vjernost) obračunava od prvog dana sljedećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je službenik stekao određeni radni staž (20, 30, odnosno 35 godina) temeljem kojeg ostvaruje pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/45

Službenik i namještenik ima pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova za 4%, 8% ili 10% od dana stjecanja uvjeta iz članka 45. Kolektivnog ugovora, tj. od dana ostvarenja određenog radnog staža u državnim tijelima temeljem kojeg ostvaruje pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova. To znači, ako službenik ostvari 20 godina radnog staža u državnim tijelima na dan 10. ožujka 2013. godine, pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova za 4% ima od toga dana.

Pitanje vezano za čl. 59. Kolektivnog ugovora:

Molimo pojašnjenje, kako isplaćivati naknadu za prijevoz službeniku koji stanuje na otoku i povremeno za prijevoz koristi brod, a povremeno putuje gliserom. Da li mu možemo isplaćivati naknadu prema potvrdi o cijeni korištenja pokazne karte brodom, odnosno pojedinačne dnevne karte, prema tome što je za poslodavca povoljnije?

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na sljedeća tumačenja:

- tumačenje br. 69/59 od 1. veljače 2013. (Kolektivni ugovor ne predviđa mogućnost različitog načina naknade troškova javnog prijevoza istom službeniku tijekom istog mjeseca)
- tumačenje br. 48/59 od 30. studenoga 2012. (utvrđivanje visine naknade troškova međumjesnog prijevoza)
- tumačenje br. 17/59 od 23. listopada 2012. (visina naknade prijevoznih troškova ako službenik ne želi da mu se plaća karta za organizirani prijevoz, koji je povoljniji za poslodavca)
- tumačenje br. 67/59 od 11. siječnja 2013. (visina naknade prijevoznih troškova ako službenik ne koristi organizirani međumjesni prijevoz, koji je povoljniji za poslodavca)

Pitanja vezana uz čl. 59. Kolektivnog ugovora:

- a) *Službenici i namještenici u MVEP raspoređeni su na dvije lokacije / adrese u Zagrebu. Službenici koji imaju manje od 2 km od adrese na kojoj je smještena ustrojstvena jedinica u koju su raspoređeni (Petretičev trg), ali čiji je opis radnog mjesta takav da redovito obavljaju poslove i na drugoj adresi Ministarstva (Trg N. Š. Zrinjskoga) odnosno više od 2 km od adrese stanovanja, postavljaju pitanje imaju li pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza dolaska na posao.*
- b) *Može li se kriterij „za poslodavca najpovoljnijeg troška“ primijeniti i kod naknade troškova prijevoza službenika i namještenika kojima je udaljenost mjesta stanovanja i mjesta rada veća od 100 km, ako postoji organiziran međumjesni prijevoz? Naime, troškovi prijevoza službenika koji žive u mjestima npr. Virovitica i Nova Gradiška obračunati u iznosu od 0,65 kn/km bitno premašuju cijenu organiziranog javnog međumjesnog prijevoza. Smatramo da su isti, isplatom 0,65 kn/km, nepravedno u bitno povoljnijem položaju od službenika koji žive u mjestima udaljenim manje od 100 km od Zagreba (npr. 98 km), a kojima se utvrđuje pravo na mjesečnu kartu najpovoljnijeg prijevoznika (npr. HŽ-putnički prijevoz).*

Vezano za pitanje pod a) Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 78/59

U slučaju kada je ustrojstvena jedinica, u koju je službenik i namještenik raspoređen, smještena na dvije ili više lokacija, kod utvrđivanja udaljenosti (više od 2 km) iz članka 59. stavka 4. Kolektivnog ugovora, uzima se u obzir adresa rada na koju službenik i namještenik redovito dolazi na posao.

Vezano za troškove prijevoza nastale radi obavljanja poslova na drugoj adresi, različitoj od adrese rada službenika i namještenika (adrese na koju službenik i namještenik redovito dolazi na posao), Komisija upućuje na tumačenje br. 60/59 od 18. prosinca 2012. (naknada troškova prijevoza u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta).

Vežano za pitanje pod b) Komisija upućuje na tumačenje br. 72/59 od 1. veljače 2013. (odredba članka 59. stavka 8. Kolektivnog ugovora je izričita).

Komisija nije ovlaštena mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje vežano uz čl. 1. Kolektivnog ugovora:

Smatraju li se izvanredni i opunomoćeni veleposlanici RH, generalni konzuli i konzuli RH tj. koje postavlja predsjednik Republike Hrvatske za šefove predstavništava RH u inozemstvu, državnim službenicima u smislu članka 1. stavka 3. Kolektivnog ugovora, odnosno primjenjuju li se odredbe Kolektivnog ugovora na navedene osobe za vrijeme obavljanja poslova šefova predstavništava RH u inozemstvu i /ili za vrijeme obavljanja priprema za navedene poslove u sjedištu Ministarstva vanjskih i europskih poslova?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/1

U članku 1. stavku 3. Kolektivnog ugovora propisano je da se Kolektivnim ugovorom uređuju prava i obveze iz rada i po osnovi rada državnih službenika i namještenika zaposlenih u državnim tijelima.

Pitanje tko se smatra državnim službenikom i namještenikom nije uređeno u Kolektivnom ugovoru, nego u članku 3. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/2005, 107/2007, 27/2008, 34/2011., 49/2011, 150/2011., 34/2012 i 49/2012 – pročišćeni tekst) i odredbama posebnih zakona.

Komisija nije ovlaštena tumačiti odredbe zakona.

Pitanje vežano uz čl. 59. Kolektivnog ugovora:

Prema članku 59. stavku 1. Zakona o državnim službenicima, troškove prvog polaganja državnog stručnog ispita i popravaka u postupku prvog polaganja ispita, snosi državno tijelo koje službenika upućuje na polaganje ispita.

Zajednička komisija za tumačenje Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, na sjednici održanoj 05. ožujka 2010. godine dala je tumačenje da se upućivanje službenika na polaganje državnog stručnog ispita ne smatra službenim putovanjem u smislu članka 55. Kolektivnog ugovora.

Neki od naših službenika traže da im nadoknade troškovi putovanja vežani uz polaganje državnog stručnog ispita, pozivajući se na članak 59. Zakona o državnim službenicima, pa vas molimo da se ovo pitanje obradi na način da ne postoje nikakve nedoumice.

Mi naimo nismo plaćali troškove putovanja službenicima upućenim na polaganje državnog ispita, smatrajući da se članak 59. Zakona o državnim službenicima odnosi samo na troškove Državne ispitne komisije, ali ne i putne troškove, jer službenici ne odlaze na put radi ispunjavanja službenih, već ugovornih obveza.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 2/55 od 20. studenoga 2012. (polaganje državnog stručnog ispita ne smatra se službenim putovanjem u smislu članka 55. Kolektivnog ugovora).

Komisija nije ovlaštena tumačiti odredbe Zakona o državnim službenicima te se podnositelj zahtjeva upućuje da se s navedenim pitanjem može obratiti Ministarstvu uprave.

Pitanje vezano uz čl. 59. Kolektivnog ugovora:

Službenica za dolazak na posao i povratak s posla umjesto vlaka koristi osobni automobil i ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza u visini od 0,75 kn/km, ali najviše do visine cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza, jer joj se isplaćuje do maksimuma cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza, iako je obračun po prijeđenom kilometru veći.

Službenica uz redovni posao ima obvezu dežurstva te na posao zna dolaziti neradnim danom ili radnim danima nakon povratka s posla, dakle i dva puta u radnom danu. Da li ostvaruje pravo naknade troškova prijevoza iznad visine cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza ili samo do visine cijene te karte, kao da nije dodatno dolazila na posao zbog dežurstva?

U vezi navedenog pitanja, Komisija upućuje na sljedeća tumačenja:

- tumačenje br. 17/59 od 23. listopada 2012. (ako službenik za međumjesni prijevoz koristi automobil, a to je nepovoljnije za poslodavca)
- tumačenje br. 54/59 od 18. prosinca 2012. – drugi ulomak (ako službenik za međumjesni prijevoz koristi automobil, a to je nepovoljnije za poslodavca)
- tumačenje br. 67/59 od 11. siječnja 2013. (ako službenik za međumjesni prijevoz koristi automobil, a to je nepovoljnije za poslodavca; dokaz o visini cijene karte javnog prijevoza).

Pored toga, Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 79/59

Službeniku koji na posao dolazi osobnim automobilom, a temeljem rješenja mu se naknada troškova prijevoza isplaćuje u visini cijene mjesečne karte najpovoljnijeg organiziranog javnog prijevoza, nema pravo na dodatni iznos naknade troškova prijevoza (iznad visine cijene mjesečne karte međumjesnog prijevoza) za povećani broj dolazaka na posao u dane dežurstva odnosno dane u koje je dolazio na posao izvan redovnog radnog vremena.

Pitanje vezano uz čl. 59. Kolektivnog ugovora:

Da li bi službenik koji inače ne ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza, jer živi na udaljenosti manjoj od 2 km od mjesta rada, ostvarivao pravo na naknadu troškova prijevoza za dežurstva, izvan redovnog rada, kada mora doći na posao poslije radnog vremena odnosno za vikende i blagdane (dežurstva)?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 80/59

Službenik koji ne ostvaruje pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza, jer živi na udaljenosti manjoj od 2 km od adrese rada, ne ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza ni za dolazak na dežurstvo, izvan redovnog radnog vremena, odnosno kada mora doći na posao poslije radnog vremena ili za vikende i blagdane.

Pitanje uz članak 44. stavak 10.

Službenici koji temeljem naloga za sprovođenje i putnog naloga obavljaju sprovođenje zatvorenika nalaze se na službenom putu. Službenici nisu zadovoljni načinom na koji im se vodi evidencija radnog vremena za vrijeme tog sprovođenja budući da se

vozačima upisuje prekovremeni rad a službenicima koji rade na sprovođenju ne. Traži se pojašnjenje članka 44. stavka 10. Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 2/44 od 18. prosinca 2012. godine.

Ujedno Komisija upućuje da se na službenika koji obavlja sprovođenje zatvorenika primjenjuje i odredba članka 56. stavka 9. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 12. stavak 3.

Ima li službenik koji je od strane poslodavca upućen na službeni put u dane tjednog odmora pravo na tjedni odmor nakon povratka s putovanja?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/12

Službenik, odnosno namještenik koji je upućen na službeno putovanje u subotu ili nedjelju te zbog toga nije bio u mogućnosti koristiti tjedni odmor u trajanju od 48 sati neprekidno, ostvaruje pravo na tjedni odmor sukladno odredbi članka 12. stavka 3. Kolektivnog ugovora. Ukoliko mu se radi potreba posla ne može osigurati korištenje tjednog odmora tijekom sljedećeg tjedna, potrebno mu je putem dogovora ili odlukom neposredno nadređenog službenika osigurati korištenje tjednog odmora najkasnije u roku od 14 dana.

Pitanje uz članak 67. u vezi s člancima 55. i 56.

Pripada li službenicima i namještenicima pravo na dnevnicu iz članka 55. Kolektivnog ugovora i pravo na terenski dodatak iz članka 56. Kolektivnog ugovora u neto ili bruto iznosu? Naime, u slučaju udaljenosti manjoj od 30 kilometara dnevnicu i terenski dodatak se ne smatraju neoporezivim primitcima.

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/67

Službenici upućeni na službeno putovanje sukladno odredbi članka 55. Kolektivnog ugovora i službenici koji rade izvan stalnog mjesta rada u kojem su zaposleni i izvan mjesta svojeg stalnog boravka sukladno odredbi članka 56. Kolektivnog ugovora, ostvaruju pravo na dnevnicu odnosno terenski dodatak u neto iznosu kako je to propisano odredbom članka 67. Kolektivnog ugovora.

Dakle, navedenim se službenicima dnevnicu odnosno terenski dodatak isplaćuju u neto iznosu, a poslodavac je dužan platiti porezne obveze sukladno posebnim propisima.

Pitanja uz članak 59.

1. Kako isplatiti naknadu službeniku koji je kupio mjesečnu kartu i dostavio račun, a po rješenju o godišnjem odmoru je znao da će biti odsutan nekoliko dana? Umanjuje li se naknada za troškove prijevoza i na koji način?

2. Koji planer putovanja primijeniti kada službenik smatra da kilometraža po planeru putovanja HAK-a ne odgovara njegovoj kilometraži od mjesta stanovanja do mjesta rada? Da li je u takvim slučajevima potrebno osnovati povjerenstvo za utvrđivanje stvarne kilometraže te da li službenik može biti član tog povjerenstva?

3. Na planeru putovanja HAK-a ne pronalaze se sva mjesta stanovanja službenika. Na koji način odrediti udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada?

4. Službeniku je rješenjem utvrđena udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada. Može li se izdati novo rješenje u slučaju kada su ceste zatvorene zbog izvođenja radova?

U vezi pitanja pod 1. Komisija upućuje na tumačenje br. 4/59 od 11. listopada 2012. godine.

U vezi pitanja pod 2. Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 81/59

Odredbom članka 59. stavka 13. Kolektivnog ugovora planer putovanja HAK-a predviđen je kao jedino sredstvo za utvrđivanje udaljenosti između adrese stanovanja i adrese rada.

Ako je očito da udaljenost prema HAK-ovom planeru putovanja nije točno utvrđena može se obratiti HAK-u radi provjere stvarne udaljenosti. Ako državno tijelo ima mogućnost može provjeriti stvarnu udaljenost na terenu prema HAK-ovoj ruti.

Kolektivnim ugovorom nije predviđeno osnivanje povjerenstva za utvrđivanje stvarne udaljenosti između adrese stanovanja i adrese rada.

U vezi pitanja pod 3. Komisija upućuje tumačenja:

- tumačenje br. 46/59 od 30. studenoga 2012.,
- tumačenje br. 47/59 od 30. studenoga 2012. i
- tumačenje br. 74/59 od 1. veljače 2013.

U vezi pitanja pod 4. Komisija upućuje na tumačenje br. 62/59 od 18. prosinca 2012. (korekcije udaljenosti u slučaju dužih nemogućnosti prometovanja stalnom rutom).

Pitanja uz članak 59.

Državnom službeniku radno vrijeme završava u 16 sati, radi u Zagrebu Ilica 256, dok mu autobus polazi u 16:15 sati s Autobusnog kolodvora u Zagrebu slijedom čega potražuje novčanu naknadu u skladu sa člankom 59. stavak 6. KU.

Da li je unutar propisanog vremena čekanja (sukladno čl. 59. st. 18.) potrebno uzimati u obzir trajanje putovanja od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta (adrese) rada i obratno unutar vremena čekanja koje bi ujedno bilo i dostatno za redoviti dolazak na posao i povratak s posla?

U slučaju potrebe ocjenjivanja takve mogućnosti koji je kriterij po kojem se unutar propisanog vremena čekanja utvrđuje dostatnost vremena za redoviti dolazak na posao i odlazak s posla kada državni službenik i namještenik od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta (adrese) rada i obratno mora koristiti mjesni (tramvajski) javni prijevoz s neutvrđenim vremenom čekanja i trajanjem vožnje na pojedinoj relaciji koje ovisi o gradskom prometu.

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 82/59

U vrijeme čekanja iz članka 59. stavka 18. Kolektivnog ugovora ne može se uzeti u obzir trajanje putovanja mjesnim i međumjesnim prijevozom.

Vrijeme čekanja od 45 minuta odnosi se:

- u dolasku – na vrijeme čekanja od završetka putovanja linijom javnog prijevoza do početka radnog vremena službenika ili namještenika
- u odlasku – na vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska linije javnog prijevoza,

Ako se radi o potrebi presjedanja između dvije linije javnog prijevoza (mjesne i/ili međumjesne) opisane u članku 59. stavku 18., vrijeme čekanja između te dvije linije ne smije biti dulje od 30 minuta.

U konkretnom slučaju notorno je da je nemoguće javnim gradskim tramvajskim prijevozom relaciju između Ilice 256 i Autobusnog kolodvora (Držićeva ulica) u Zagrebu proći u roku od 15 minuta. Stoga je za utvrđivanje vremena čekanja relevantno vrijeme kada polazi slijedeće linija međumjesnog autobusnog prijevoza i da li je vrijeme između dolaska tramvajskom linijom do kolodvora do polaska linije međumjesnog prijevoza unutar 30 minuta.

Pitanje uz članak 59.

Službenica je prijavila prijevoz osobnim automobilom na relaciji Zaprešić, Otona Ivekovića 10 –Zagreb, Prisavlje 14. Prema tumačenjima Komisije primijenila je za obračun kilometraže HAK-ov planer i izračunala da ima 28 km pri dolasku i 28 km pri odlasku s posla. To je njen uobičajeni put na posao (Zaprešić, Podsused, Škorpikova, Ljubljanska avenija, Prisavlje 14.

Nakon što je takvo izvješće prosljedila na obračun u Upravu za financije Ministarstva, dobila je primjedbu da nije dobro primijenila HAK-ov planer te da je njen najkraći put 19 kilometara.

Provjerom HAK-ovog planera uočila je da bi se trebala voziti Alejom Bolognje do Vrapča pa na Rudeš pa na Trešnjevku (ne zna ni kojim ulicama), pa doći do Prisavlja. Možda je to najkraći put ali sigurno nije ekonomičan niti najbrži s obzirom na velike prometne gužve na tom području.

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 83/59

Odredba stavka 13. članka 59. Kolektivnog ugovora jasno upućuje da se udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada u slučaju iz stavka 6. i 8. istog članka utvrđuje prema HAK-ovom planeru kao najkraća ruta bez naplate sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom) – što znači da ukoliko HAK-ov planer pokazuje navedenu relaciju koja je kraća od one koju službenik i namještenik koristiti poslodavac prilikom isplate naknade međumjesnog prijevoza prema odredbama čl. 59. st. 6. kao osnovicu za obračun udaljenosti zbog isplate naknade međumjesnog javnog prijevoza u visini 0,75 kn po prijednom kilometru u obzir uzima najkraću relaciju prema planeru, a ne onu koju službenik ili namještenik stvarno koristi.

Izuzeci od utvrđivanja udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada sukladno članku 59. stavku 13. (najkraća ruta prema HAK-ovom planeru) navedeni su u tumačenju br. 62/59 od 18. prosinca 2012. godine, tumačenju br. 6/59 od 11. listopada 2012. godine, tumačenjima br. 46/59 i 47/59. od 30. studenog 2012. godine i tumačenjima br. 70/59 i 74/59 od 1. veljače 2013. godine.

Pitanja uz članak 59.

Prvostupanjski i drugostupanjski sudovi imaju organizirano dežurstvo izvan redovnog radnog vremena, u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane za obavljanje radnji koje ne trpe odlaganje. Dakle, u vrijeme dežurstva događa se da npr. sudski zapisničari po nekoliko puta dnevno dolaze na posao i vraćaju se s posla.

Pitanje je na koji način obračunati troškove prijevoza službeniku i namješteniku kada više put dnevno dolaze na posao i odlaze s posla u situaciji kada je:

- 1) državnom službeniku rješenjem priznato pravo na međumjesni prijevoz od 0,75 kn po prijeđenom kilometru (povoljnije za poslodavca) prema čl. 59. st. 6. KU, odnosno da li službenik evidentira na obrascu (formularu) sve stvarne dolaske i povratke (npr. neradnim danom, odnosno one koji su se dogodili izvan uredovnog radnog vremena radnim danom u vremenu dežurstva), te da li mu se navedeni kilometri obračunavaju u punom iznosu ili do iznosa mjesečne karte.*

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 84/59

Službenik i namještenik u obrazac o prijeđenim kilometrima unosi sve stvarno prijeđene kilometre, tj. sve dolaske i odlaske na posao i s posla. Poslodavac je dužan prema navedenom formularu za sve dolaske i odlaske na posao i s posla izvršiti isplatu naknade od 0,75 kuna prema prijeđenom kilometru prema udaljenosti utvrđenoj u skladu s čl. 59. st. 13. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 55.

Da li se smatra da je službeniku koji je bio na službenom putovanju dužem od 12 sati, osigurana odgovarajuća dnevna prehrana ako mu je osiguran doručak i ručak?

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 4/55 od 18. prosinca 2012.

Pitanje uz članak 63.

Budući da je skrbnik maloljetnog štićenika dužan kao roditelj savjesno se brinuti o djetetovim pravima, a osobito o njegovu zdravlju, odgoju i obrazovanju te da se maloljetnim štićenicima skrbništvom nadomješta roditeljska skrb, molim odgovor pripada li pravo na dar u prigodi dana Sv. Nikole službeniku koji je skrbnik djetetu čiji su roditelji umrli?

U vezi ovog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/63

Sukladno odredbama članka 63. stavak 1. i 2. Kolektivnog ugovora roditelju djeteta, a ne djetetu, mlađeg od 15 godina i koje je u tekućoj godini u kojoj se isplaćuje dar navršilo 15 godina, pripada pravo na dar u prigodi dana sv. Nikole.

S obzirom da se skrbništvom nadomješta roditeljska skrb, pravo na dar za dijete iz članka 63. Kolektivnog ugovora ima i službenik i namještenik koji je skrbnik djeteta do navršene 15 godina.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.